

hvilken Ulejlighed er ikke dette at standse en saadan Mængde Køretøjer, for at Staten kan faa disse Par Skilling i sin Kasse! Jeg synes, at hvis Ministeren havde den mindste Respekt for menneskeligt Arbejde, vilde han øjeblikkeligt hæve disse Bomme. Det er, synes jeg, ikke værdigt for Ministeren at opretholde saadanne Bomme og genere saa mange vejfarende Folk, som her er Tale om.

For øvrigt synes jeg, at der i disse Bomme er noget symbolsk for Venstreministeriet og for Systemskiftet; det viser sig her, at det har saa ringe Forstaaelse af de Krav, som Befolkningen med Rette kan stille og saa ringe Respekt for Fremskridtet, at man opretholder saa forældede Bestemmelser som dem om disse Bomme. Endvidere vil jeg sige, at det paa en vis Maade er helt selvmodsigende af Ministeriet at ville opretholde de Bomme, som føre til Charlottenlund Skov eller Dyrehaven. Man maa nemlig huske paa, at Ministeriet herude er en stor forretningsdrivende; har en Mængde store Forretninger, som give store Indtægter aarlig. Jeg skal saaledes nævne, at gennem disse Bomme maa man passere for at kunne komme de fleste Steder deromkring, f. Eks. til Steder som Gyldenlund, Grøndalshuset, Fortunen, Charlottenlund Restauration. Denne svarer alene en Lejeafgift til Staten af 10,000 Kr. og af Staldbygningen, som ligger ved Siden af, svares der 5,540 Kr. I det hele taget opkræver Staten af de Forretninger, den driver eller lader drive derude, en Lejeafgift af 33,754 Kr. Er det nu forretningsmæssigt foran hver eneste af disse Forretninger at stille Bomme op, som Folk skulle passere for at komme derind? Det synes jeg slet ikke, det er. Jeg synes, at hvis den højtærede Landbrugsminister var Forretningsmand, burde han alene af den Grund se at hæve disse Bomme snarest muligt.

Til Slutning skal jeg saa blot gøre et Par Bemærkninger om den Begejstring, hvormed den højtærede Landbrugsminister og Ordføreren (Blem) talte om at faa indført Fællesdrift i Landbruget.

Den højtærede Minister har jo liggende oppe ved Lillerød 70 eller 100 Tdr. Land, eller maaske er det 200 Tdr., det lader jo til, at man kan faa omtrent saa meget,

man vil have, og han ønsker da at se et Eksempel paa Landbrug i Fællesdrift. Men det er naturligvis noget, som den højtærede Minister raader over; han kan jo fremsætte et Forslag herom naar som helst, og jeg venter saa efter den Begejstring, hvormed den højtærede Minister talte om denne Sag, og den varme Tilslutning, han fik fra Ordføreren, at disse to Herrer i Fællesskab ville udarbejde og her i Tinget fremsætte et Lovforslag, som skal gaa ud paa at etablere Fællesdrift paa en af Statens Gaarde.

Poul Christensen: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger jeg ønsker at gøre i Anledning af de i Dagsmødet faldne Udtalelser, navnlig Udtalelser, der ere faldne fra Ministerbænken. Jeg forstaaer ikke den højtærede Landbrugsministers Udtalelser helt ud, da han talte imod Forhøjelse af Daglønnen for Skovarbejderne. Den højtærede Minister har dog været med til at forhøje Lønnen for de faste Arbejdere, og han har under Overvejelse at forhøje Akkordpriserne ogsaa for de løse Arbejdere. Hvorfor i al Verden skulde det da være umuligt at lade Daglønnen følge med i de samme Overvejelser? Det forekommer mig noget selvmodsigende og urimeligt at modsætte sig det, naar man indrømmer, at Lønnen er for lille, idet man forhøjer den for de faste Arbejdere og for Akkordarbejde. Jeg forstaaer ikke det Standpunkt, den højtærede Minister indtager. Jeg vil gerne inden Forhandlingen slutter, høre endnu et Par Ord fra den højtærede Minister, om dette er hans Standpunkt, at Daglønnen ikke maa forhøjes for Skovarbejderne. Mig forekommer det som sagt, at det vilde være i høj Grad urimeligt, om den højtærede Minister indtog dette Standpunkt.

Den højtærede Minister mener, at Rigsdagen ikke kan beskæftige sig med disse Forhold, fordi vi ere uvidende og have intet Begreb om, hvorledes Daglønnen skal fastsættes. Jeg tror ikke, Rigsdagen er til Sinds at fraskrive sig Retten til at være med, naar der skal bestemmes Løn eller Vederlag for Arbejde, hvad enten det gælder simple Arbejdere eller Arbejdere i Statsembæder. Det har vist hidtil været Praksis, at Rigsdagen har været med, og